

කුකුල් පාලනය සඳහා උපදෙස් කිහිපයක්

(පසුගිය කලාපය හා සම්බන්ධයි)

කුඩු ව ඇතුළත උෂ්ණත්වය ප්‍රමාණවත් අන්දමින් තිබේ ද යන්න දැනගැනීම සඳහා පහසුම ක්‍රමය පැටවුන් දෙස විමසීලීමත් ව බැලීමයි. පැටවුන් ලත්තැරුම වටා තදබද වී එක්රොක්වී සිටින්නේ නම් උන්ට සිතල අධික බව තේරුම් ගත යුතුය. එසේම උන් කුඩුවේ මුඵවලට වී සිටින්නේ නම් කුඩුව තුළ උෂ්ණත්වය අධිකය. ඔවුන් කුඩුව පුර සමාන අන්දමින් විසිරී සිටින්නේ නම් උෂ්ණත්වය ගැලපෙන ප්‍රමාණයට තිබේ යැයි දැනගත යුතුය. අසමාන අන්දමින් විසිරී සිටින්නේ නම් එය යම්කිසි අනතුරක් සිදුවිය හැකි ලක්ෂණයක් ලෙස සැලකිය හැකිය. අධික උෂ්ණත්වයක් කුඩුව තුළ තිබෙන්නේ නම් උන්ගේ මළපහ පසුපසෙහි ඇලීමට පටන්ගනී. එලෙස සිදුවන විට ඒවා යෝද හැර කුඩුව තුළ උෂ්ණත්වය අඩුකළ යුතුය. උෂ්ණත්වය අධිකවීම නිසා පැටියාගේ ශරීරය තුළ තිබෙන ජලය ප්‍රමාණය අඩුවී යන අතර, එය නොකඩවා පැවතුණ හොත් විජලනය හේතුකොට ගෙන මරණය පවා සිදුවිය හැක. සති හතරක් වයස්වීමෙන් පසුව හෝ වියලී කාලයන්හිදී ඔවුන් උණුසුම් කිරීමෙන් වැළකිය යුතුය.

කෑම හා ජලය

කුඩුව තුළ ආහාර සහ ජලය ප්‍රමාණවත් ලෙස තිබිය යුතුය. මුල් දින කීපය තුළදී කෑම දීම සඳහා කුඩා පිහත් වැනි දෙයක් භාවිතා කළ හැකිය. පැටවුන් සියල්ලට එකවර කෑමට අවශ්‍ය තැටි ප්‍රමාණය ලබාදිය යුතු වේ. මෙම භාජනවල පිටත මුඵහක් ස්වභාවයෙන් යුක්ත නොවිය යුතු අතර එසේ වුවහොත් පැටවුන්ගේ ජීවිතයට අනතුරක් සිදුවිය හැක්කේ කුඩා පැටවු මෙම භාජන තුළට වී කෑම ගැනීමත්, එතුළම නිද ගැනීමත් කරන හෙයිනි. පැටවුන් ක්‍රමයෙන් වැඩෙන විට ඊට සරිලන ආකාරයෙන් ආහාර භාජන සකස්කළ යුතුවේ. එවිට පැටවුන්ට එම භාජන තුළ ඇවිදීමට හෝ අපිරිසිදු කිරීමට නොහැකි වේ. ආහාර භාජනය හොට දැමීමට පමණක් ප්‍රමාණවත් වන අන්දමින් එය විවර කර තැබීමෙන් ආහාර නාස්තිය ද සැලකිය යුතු අන්දමකින් අඩුකර ගත හැකිවේ. පැටවුන් ක්‍රමයෙන් වැඩෙන විට ඒ අනුව වෙනස් කරගත හැකිවන පරිද්දෙන් ආහාර භාජන සකස් කරගත යුතුය. භාජනයෙහි කට සැමවිටම කුකුල් පැටවාගේ පසුපසෙහි උස ප්‍රමාණයට සමාන විය යුතුය.

වතුර භාජන සාදිය යුත්තේ පැටවුන්ට එම භාජනවලට බැස තටු තෙමා ගැනීමට නොහැකි වන ආකාරයෙනි. එසේම පැටවුන්ගේ වැඩීමත් සමග ඒවා වෙනස් කළ හැකි ආකාරයෙන් සකස් විය යුතුය. ජලය හිඟවීම හා ලෙඩ රෝග ඇතිවීම වළක්වා ගැනීම සඳහා දිනකට වරක්, බීම සඳහා පිරිසිදු ජලය සැපයිය යුතු වේ. පැටවුන් වැඩෙන විට ඇතිවිය හැකි වෙනත් ප්‍රශ්න වන්නේ, පැටවුන්ගේ හොට වල තුඩ කැඩී යාමත්, තටු ඇදීමත්ය. පැටවුන් එකිනෙකා ඇණ කොටා ගනිමින් මරණය පවා සිදුකර ගැනීමට මෙය හේතු විය හැකියි. සතුන් වෙසෙන කුඩුව හැකි තරම් පිරිසිදුව තබා ගැනීමෙන්, ප්‍රමාණවත් අන්දමින් ආහාර සහ පිරිසිදු ජලය සැපයීමෙන් මෙම ප්‍රශ්නය විශාල වශයෙන් වළක්වා ගත හැකි වන්නේය.

පැටවුන්ගේ අවධානය වෙනතකට යොමුකළ හැකි වන පරිද්දෙන්, හිස් ටින් හෝ ඔවුන්ගේ සිත් ඇද ගන්නා වෙනත් දිළිසෙන යම් දෙයක් කුඩුව තුළට දැමීමෙන්, ඔවුන් අතර ඇත කොටා ගැනීම වළක්වාගත හැකිවේ. එහෙත් ඔවුන් නොකඩවා එලෙස හැසිරෙන්නේ නම් වහාම එම පැටවුන් වෙන්කළ යුතුය. එලෙස වෙන් කිරීම අවශ්‍ය වීමට කළ හැකි නමුත් වයස සති 2-6 දක්වා අතර කාලය තුළදී එය කිරීම වඩාත් යෝග්‍ය වේ. ඉහළ කරමලෙහි කොටසක් හෝ පහළ කරමල යෙහි උඩ සුළු කොටසක් හෝ කපා දැමීම ද මේ ප්‍රශ්නය සඳහා විසඳුමක් විය හැකිය. ලේ ගැලීම වැළැක්වීම පිණිස මේ සඳහා රත්කරන ලද පිනියක් පාවිච්චි කළ හැකිය. එහෙත් මෙය තාවකාලික පිළියමක් පමණක් වේ.

මස් පිණිස ඇති කරනු ලබන සතුන් වයස සති 4 ක්ද, බිත්තර සඳහා ඇති කරන සතුන් වයස සති 6 ක්ද වනතුරු කුඩුවේ රඳවා ගත යුතුය.

මෙම වයස් සීමාවේ දී සතුන් ඉතා ප්‍රවේශමෙන් රැකබලා ගැනීමත්, එම කාලය තුළදී උන් අවට පරිසරය වියලී ගතිය කින්ද, පිරිසිදුවද තබා ගැනීමත්, ඉතාමත් ඉහල මට්ටමකින් ආහාර සහ ජලය ලබාදීමත් කළයුතුය.

පැටවුන් ප්‍රමාණවත් අන්දමින් වැඩීමෙන් පසු

පැටවුන්ට උෂ්ණත්වය ලබාදීම නතර කිරීමෙන් පසු ඔවුන් වෙනත් කුඩුවකට මාරු කළ යුතුය. එම කුඩුව කුඩා පැටවුන් සඳහා සාදන ලද කුඩුවට වඩා වෙනස් විය යුතුය. කෙසේ වුවද ඔවුන් අවට පරිසරය තවදුරටත් වියලී සහ පිරිසිදු ස්වභාවයකින් යුක්ත විය යුතුය.

මෙලෙස වැඩුණ සතුන් සඳහා ගෙවල් නිර්මාණය කිරීමේ ක්‍රම කීපයක් තිබෙන නමුදු ඒවායෙහි දුර්වලකම් නැත්තේ නොවේ. උදහරන: කුඩුව තුළ සන රොඩු තට්ටුවක් යෙදීම තවදුරටත් යෝග්‍ය නොවන්නේ, ඔවුන්ගේ අපිරිසිදු දෑ ඒවාට එකතුවී එම ස්ථාන වල රෝග කාරක විෂ බීජයන් වැඩෙන හෙයිනි. නමුත් කුඩුව තුළ පේලි ක්‍රමයට හෝ නිදහසේ දුච පැනීමට හැකිවන පරිද්දෙන් හෝ ඇතිකිරීමද එතරම් සතුටුදායක නොවන්නේ, ඔවුන් නිතර පිටතින් පැමිණිය හැකි බාහිර සතුන්ගේ ගොදුරු බවට පහසුවෙන් පත්වීමට ඉඩ ඇති හෙයිනි. වාණිජමය වශයෙන් කෙරෙන කුකුල් පාලනයකින් අධික බිත්තර ප්‍රමාණයක්, නැතහොත් ඉක්මණින් අධික බරක් ඇතිකර ගැනීම අපේක්ෂා කරන හෙයිනි, ඔවුන් ස්වභාවික පරිසර තාවයෙන් ඇත්කොට ජීවත්කරවීම එම අපේක්ෂාවන් ඉටුකර ගැනීමට බාධා පමුණුවයි. කුකුලන්ට දහදිය පිටකිරීමේ හැකියාවක් නොමැති හෙයිනි ද පිටතින් ලැබෙන අධික උෂ්ණත්වය ශරීරය තුළට උරා ගැනීමට ඔවුන්ට ඇත්තේ සීමිත හැකියාවක් හෙයිනි ද ඔවුන්ගේ පරිසරය හැකිතරම දුර්වල උෂ්ණත්වයකින් යුක්තව තිබීම ඉතා වැදගත් වේ. පොලොව මට්ටමින් තරමක් උස්කරන ලද සිදුරු සහිත මතුපිටක් මත ඔවුන් රඳවීම වඩාත් සුදුසු ක්‍රමය බව කිව හැකිය.

එමගින් බාහිර සතුන්ගේ උපද්‍රව වලින් වලක්වා ගතහැකි අතර, කුකුල් අපද්‍රව්‍ය ඔවුන්ගෙන් ඉවතට වැටේ. එමගින් රෝග සැදීමට ඇති ඉඩකඩ බෙහෙවින් අඩුවනු ඇත. වියලි කලාපීය පොලොවට ඉතාමත් යෝග්‍ය කුකුල් පොහොර ඉවත් කර ගැනීමද මේ ක්‍රමය අනුව ඉතා පහසු වේ.

එහෙත් වරින් වර කුකුල් කුඩුව ඇතුළත පිරිසිදු කිරීමේ දී එහි සිටින කිකිළියන් අනවශ්‍ය පරිදි බියවීමටත්, කැලැස්මටත් එසේ ම එහා මෙහා දිවීමටත් පටන් ගැනීම බිත්තර සහ මස් නිෂ්පාදනය පහත වැටීමට හේතුවක් වනු ඇත.

කුකුල් කුඩුව නිතරම සෑදිය යුත්තේ අවම වශයෙන් නිවසක සිට මීටර් 20 ක් පමණ දුරින්. ඊට හේතුව කුකුල් කුඩුව කරා මැස්සන් ඇදී ඒම බහුල වියහැකි හෙයින් එම මැස්සන් නිවස කරා ඒම වැලැක්වීම සඳහාය. කුඩුව හරහා තද සුළා හැමිය නොහැකි ආකාරයෙන් එය ආවරණය වූ ප්‍රදේශයක පිහිටුවිය යුතුය. සැලකිල්ලට ගතයුතු අනෙක් කරුණ වන්නේ කුකුල් කෑම මලු සහ වතුර පහසුවෙන් කුඩුව කරා ප්‍රවාහනය කිරීමට හැකි ස්ථානයක එය පිහිටු වීමයි. එකම ප්‍රදේශයක, බිත්තර සහ මස් යන දෙවර්ගය සඳහාම කුකුලන් ඇති කරන්නේ නම් ඔවුන් දෙවර්ගය ඇතිකරන කුඩු, අඩුම වශයෙන් මීටර් 75 ක් වත් එකිනෙකින් ඈතින් පිහිටිය යුතුය. මකිනිසාද යන්, බිත්තර දමන කිකිළියන්ට වැළඳිය හැකි රෝග, මස් සඳහා ඇති කරන කුකුලන් විනාශ කිරීමට තරම් ප්‍රබල වන හෙයිනි. එසේ ම විවිධ වයස් කාණ්ඩයන්හි, එකම වර්ගයක කුකුලන් එකම කුඩුවක නොදැමිය යුතුයි.

කුඩුව ඉදිකිරීම

පොලොව මතුපිටින් ඉහළට ඔසවන ලද කුකුල් කුඩුවෙහි ගෙබිම අඩු වශයෙන් බිත්තර දමන කිකිළියන් 4 දෙනෙකුට එක් වර්ග මීටරය බැගින් හෝ මස් සඳහා ඇති කරනු ලබන කුකුලන් 10 දෙනෙකුට එක් වර්ග මීටරය බැගින් හෝ වන පරිද්දෙන් සකස් විය යුතුය. උෂ්ණ ප්‍රදේශවල සාදනු ලබන කුඩු හැකිතරම් ඉඩකඩ සහිත විය යුතුයි. ගෙබිම අඩු වශයෙන් පොලොවෙන් මීටරයක් පමණ ඉහලින් තිබිය යුතු අතර, කුඩුවෙහි වහල එතැන් සිට අඩුම වශයෙන් මීටරයක්වත් ඉහලින් තිබිය යුතුය. කුඩුව සෑදීමට ප්‍රථම පොලොව සහ කුඩුවේ ගෙබිම අතර සණ මඩ තට්ටුවක් එලීමෙන් කුකුල් පොහොර පහසුවෙන් ඉවතට ඇදගත හැකිය. කුඩුව වටා කාණුවක් කැපීමෙන් වර්ෂා කාලයට ජලය බැසයාම සැලැස්විය හැකිය.

සතුන් සඳහා වූ කුඩුව ලී රාමුවකින් සාදන හැකිය. වට බිත්ති සහ වහලද ලී වලින් සහ මැටිවලින් හෝ තනිකරවම ලී වලින් හෝ තනාගත හැකිය. කැලැවලින් සොයා ගතහැකි ලී දඬු වලින් හෝ ඉරා ඉවත දමන ලද පිටලෑලි වලින් ද මෙය සාදන හැකිය. ලී කනු 6 කින් සහ හරහට බඳින හෝ ඇණ ගසන ලද ලී වලින් වටේ බිත්ති සකස් කර ගත හැකිවේ. එම හරස් ලී වලට උඩින් දික් අතට සිටින සේ ඉතා ලඟින් ලී පටි ගැසිය යුතුය. හරස් අතට සවිකරනු ලබන අතර පරතරය අඩි 2 ක් (මි.මී. 600 ක්) පමණ විය යුතුය.

විවෘතයන් සහිත ඇතුළත ගෙබිම උණ බිම්බු හෝ වෙනත් ඇතුළත කුහර සහිත ද්‍රව්‍යයකින් සාදන හැකිය. මේ සඳහා සිදුරු සහිත දැල් පාවිච්චි කිරීමට ද පිළිවන. ගෙබිම සකස් කිරීමේ දී, උණ බිම්බු දෙකට පලා ඇහිරිය හැකි අතර ඒවා අතර පරතරය සතුන්ගේ කකුල් ඇතුළට නොවැටෙන පරිදි විය යුතුය. එම පරතරය තැබිය යුත්තේ කුකුල් අපද්‍රව්‍ය බිමට වැටීම පිණිස ය. උණ පටි වලින් ගෙබිම සකස් කරන්නේ නම් ඒවා එකිනෙකට ඇණ ගසා සවිකළ යුතුය. එසේ නොකළහොත් සත්තු ඒවා සොලවා ඒවා අතර විවරයන් සාදා කුඩුවෙන් පිටතට යාමට මහන්සි ගනිති. බිත්තිවලට සිටුවා ඇති කණු අතර සකරනු ලබන ලී පටි අතර පරතරය මිලි මීටර් 40 ක් (අඟල් 1 1/2 - 2 1/2) විය යුතුය. කුඩුවේ බිත්ති වලට පිටතින් තබනු ලබන ආහාර ගොට දිගුකොට ගැනීමට හැකි අන්දමට සකස් කළ යුතුය. සතුන්ට පිටතින් ලැබෙන සිසිල් ගතිය ලබා දීමට ද එම විවරයන් සහිත බිත්ති උපකාරී වේ. හරස් අතට බඳිනු ලබන පටි කිහිපයකින් මුළු බිත්තියම එකට තදවන සේ බැඳ තැබිය හැකිය.

වහල අවශ්‍ය අන්දමට තහඩු හෝ වෙනත් දේශීය ද්‍රව්‍යයකින් සෙවිලි කළ හැකි අතර කුඩුව ඇතුළත හැකි තරම් වියලි ස්වභාවයකින් යුක්ත වන සේ එය සැකසිය යුතු ය. වැසි ජලය ඇතට වැටෙන සේ, ආහාර භාජන ද ආරක්ෂා වන අන්දමින් සහ සතුන්ට සැලකිය යුතු සෙවනක් ද ලබාදිය හැකි අන්දමින් වහලය සෑදිය යුතුය. වහලය බිත්තියට අඩි 2 ක් පිටතට සිටින සේ නිම කිරීම ප්‍රමාණවත් වේ.

පිටතින් පැමිණෙන සතුන්ට ගොදුරු නොවන ප්‍රමාණයට වැඩි සිටිය ද, තවදුරටත් ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගතයුතුය. විශේෂයෙන් පොලොව සහ ගෙබිම අතර තිබෙන පරතරය පිළිබඳව සැලකිය යුතුය. සතුන් අල්වා

ගත හැකි අන්දමේ උගල් එහි සවිකිරීම සුදුසුය. එසේ ම කුඩුවට ආසන්නව උසට වැඩුණු ගස් කිහිපයක් ඉඩ හැරීම ද, අන්තරායදයක වන්නේ සතුන්ට ඒවා මගින් කුඩුවට පැනීමට ආධාර වන හෙයිනි.

සතුන්ට දෙනු ලබන ආහාර එහිම ගබඩා කර තැබීමෙන් උන්ට ආහාර දීම වඩාත් පහසු කරවයි. කුකුල් කුඩුව කෙළවර කුඩා කාමරයක් සාදා එහි ආහාර ගබඩා කර තැබීම එතරම් අපහසු කාර්යයක් නොවේ. එහි බිත්තිද උණ බමුණු වලින් සාදන හැකි ය. ඇතුලත වියලි ස්වභාවයෙන් තබා ගත යුතුය.

ආහාර සහ වතුර භාජන කුඩුවේ බිත්තිවලට පිටතින් තැබීමෙන් බිත්ති සිදුරු අතරින් ඔවුන්ට අවශ්‍ය ආහාර සහ ජලය ගත හැකිය. මෙමගින් සතුන් ආහාර භාජන තුළ ඇවිදීම හෝ ඒවා ඇවිස්සීම වලකිනවා පමණක් නොව, පිරිසිදු කළ යුතු වාර ගණනක්, ආහාර නාස්තියක් අඩු වනු ඇත. එසේම ආහාර හා ජලය අඩුවීම බලාගත හැකි අතර අවශ්‍ය පරිදි ඒවා නැවතත් පහසුවෙන් පිරවීමටද හැකිවේ.

අඩි 6X1 දිග ලැලි දෙකක් ගෙන එය ඔරුවක හැඩය එනසේ ඇණ වලින් එකිනෙක සම්බන්ධ කළ යුතුය. එනම් ලැලි දෙකේ දිග දෙපැත්ත එකිනෙකට සම්බන්ධ කළ යුතුය. ආහාර බීම වැටීම වැළැක්වීම සඳහා එහි දෙකලවර ලැලි කැලී දෙකකින් ආවරණය කළ යුතුය. ඊළඟට ඔරුවක් ලෙසින් සකස්වන එම භාජනය පැත්තේ (කුඩුවේ බිත්තියට සවිකොට එලෙස බිත්තියට සවිවන ලී තීරුවක් සතුන් සිටින පැත්තේ) ලැල්ල දිගට උඩින් කුඩා ලී තීරුවක් ගැසිය යුතු ය.

ආහාර බඳුන් කිසි විටෙක මුළු මනින් නොපිරවිය යුතුය. එලෙස ආහාර අපතේ යාම වලක්වාගත හැකිය. භාජනය බාග යක් පිරවීම ප්‍රමාණවත් වේ. පතුලේ ඇති ආහාර ද අහුලා ගත හැකි වන පරිදි එය වඩා නොගැඹුරු ලෙස සැකසිය යුතුය. පිටතින් ඇති ආහාර භාජනය හා සමාන්තරව සිටින සේ කුඩුව ඇතුලතින් උණ බමුණුවක් හෝ වෙනත් ලැල්ලක් සවි කිරීමෙන් කුකුළන් ඒ මතට නැග පහසුවෙන් ආහාර ගැනීමට පටන් ගනිති. වතුර භාජනය උණ බමුණුවලින් සාදා (උණ බමුණුව දෙකට පලා) කුඩුව පිටතින් බිත්තියට සවිවන සේ එල්ලා තැබිය හැකිය. ඒවා හැකි තරම් ආහාර භාජන වලට ඇතින් තැබීමෙන් ඒ තුළට ආහාර වැටීම වළක්වා ගත හැකිය. පිරිසිදු කිරීම සඳහා වතුර භාජන පහසුවෙන් ඉවත් කළ හැකි සේ කිබිය යුතුයි. අහල් 4 - 6 අතර ප්‍රමාණයකින් වතුර භාජනයේ වට ප්‍රමාණය කිබිය යුතුයි. වතුර භාජනය සනියකට වරක් පමණ හෝ ඒ මත අපවිත්‍ර දෑ ඇතිවීම හෝ පිරිසිදු කළ යුතුයි. සති 3 ට හෝ 4 ට වතාවක් ආහාර ගබඩා කර ඇති ස්ථානය පිරිසිදු කළ යුතුය.

කුඩුව යටට වැටෙන කුකුල් අපද්‍රව්‍ය අඩු වශයෙන් දින 6 කට වතාවක් හෝ එකතු කිරීම මැසි මදුරුවන්ගේ බෝවීම වැලැක්වීමට උපකාරී වේ. මෙම අපද්‍රව්‍ය එකතු කිරීම සඳහා උණ පතුරු පාවිච්චි කළ හැකි ය.

කුකුල් කුඩුව සෑදිය යුත්තේ අවම වශයෙන් නිවසක සිට මීටර් 20ක් පමණ දුරින්. එයට හේතුව කුකුල් කුඩුව කරා මැස්සන් ඇදී ඒම බහුල වියහැකි හෙයින් එම මැස්සන් නිවස කරා ඒම වැළැක්වීම සඳහා ය. කුඩුව හරහා තද සුළං හැමිය නොහැකි ආකාරයෙන් එය ආවරණය වූ ප්‍රදේශයක පිහිටුවිය යුතුය. සැලකිල්ලට ගතයුතු අනෙක් කරුණ වන්නේ කුකුල් කෑම සහ වතුර පහසුවෙන් කුඩුව කරා ප්‍රවාහනය කිරීමට හැකි ස්ථානයක එය පිහිටුවීමයි. එකම ප්‍රදේශයක, බිත්තර සහ මස් යන දෙවර්ගය ඇති කරන කුඩු, අඩුම වශයෙන් මීටර් 75 ක් වත් එකිනෙකින් ඇතින් පිහිටිය යුතුය. මක්නිසාද යත්, බිත්තර දමන කිකිළියන්ට වැළඳිය හැකි රෝග, මස් සඳහා ඇති කරන සතුන් විනාශ කිරීමට තරම් ප්‍රබල වන හෙයිනි. එසේ ම විවිධ වයස් කාණ්ඩයන්හි, එකම වර්ගයක සතුන් එකම කුඩුවක නොදැමිය යුතුය.

ආහාර

සතුන් සඳහා නියමිත මිශ්‍රිත ආහාර ඔවුන් සඳහා දෙනවාද, නැතහොත් දේශීය වශයෙන් ලබාගත හැකි දේ මිශ්‍ර කොට එම ආහාරය සකස් කරනවාද යන්න ප්‍රධාන වශයෙන් ආර්ථිකමය වූ ප්‍රශ්නයකි. සකස් කරන ලද ආහාර මිශ්‍රණයන් වෙළඳ පලින් මිලදී ගන්නවාට වඩා දේශීය ආහාර මිශ්‍රණයන් ලබාදීම ලාභ සහගතය. එසේ වුවද, එය අවිනිශ්චිත වූ ප්‍රතිඵලයන් සහිත කාලය වැය වන්නා වූ කාර්යයකි. ප්‍රධානම ප්‍රශ්නය වන්නේ කුකුළන් පූර්ණ වශයෙන් ප්‍රයෝජනයට ගතහැකි අන්දමින් ප්‍රෝටීන් හා බර්ණ වර්ග මිශ්‍ර කොට සම තුලිත ආහාරයක් සකස් කිරීමයි.

දේශීයව මිශ්‍ර කරනු ලබන ආහාර ප්‍රයෝජනයට ගතහැකි එක් මාර්ගයක් වන්නේ සතුන්ට වයස සති 6 ක් යන තෙක් නියමිත ආහාර මිශ්‍රණයන් සපයා ඉන් පසුව දේශීයව මිශ්‍ර කරනු ලබන ආහාර ලබා දෙමින් නිදහසේ හැසිරීමට ඉඩ හැරීමයි. දේශීය ආහාරයෙන් ඔවුන්ට නොලැබෙන පෝෂ්‍ය පදාර්ථයන් ඇවිද අහුලා කෑමෙන් ලබාගත හැකිය. එහෙත් එසේ කිරීමෙන් ඉහතින් දක්වන ලද අන්දමට බාහිරව සතුන්ගෙන් පැමිණිය හැකි අනතුරු හැරෙන්නට ඔවුන්ගෙන් ලැබෙන පලද අඩුවීමට ද ඉඩ ඇත. ඇවිදීමේ කෑම සොයා ගැනීම සඳහා ඔවුන්ගේ ශක්තිය ඒ වෙනුවෙන් වැය කිරීමට සිදුවන අතර අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට නිසි ආහාර ද නොලැබී යාමට පුළුවන. අවාසනාවකට මෙන්, කෘත්‍රීම ආහාර මිශ්‍රණ සමඟ දේශීය ආහාර මිශ්‍ර කිරීමෙන් නියමිත ප්‍රතිඵල නොලැබේ. ඊට හේතුව එලෙස මිශ්‍ර කිරීමෙන් කුකුළන්ට අවශ්‍ය නියමිත ප්‍රෝටීන් ප්‍රමාණය මුළුමනින්ම පරිභෝජනයට ඉඩ නො ලැබෙන හෙයිනි. සතුන්ට නියමිත සියළුම ආහාර අවශ්‍ය තාවයන් කෘත්‍රීම ආහාර මිශ්‍රණයන් මගින් සපයා දෙන්නේ නම් සතුන් පිටතට යෑවීම කිසිසේත් අවශ්‍ය නොවේ.

(සටහන ප්‍රකාශනය ඇසුරෙනි)